

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Lib. 3. Amor Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

LIBER III. CONSIDERATIO I

AMOR DEI,

Gaudium DEI.

Audium, effectus divini Amoris, quaedam suavitas de bono dicitur dūm se. Est vitalis quædam inquam sentie cor amans, delectatio in seipsa. Omnis res, ut habet priam bonitatem, licetiam habet prium saporem. Sed ô qualis erit sapor infinitæ ratis Dei? Infinitus cerrè, & generans infinitam vitatem in eo, qui cum Amore degustat. O quæ sola paradysum inebrias! O suavitas, quæ facis omnem animam, quæ amorosè degustat, nitas, tu sola es pelagus, & fons omnis dulcedinis est delectatio, nisi in te, & per te.

Veniant huc mundani, & dicant, quem saporem beant in bonis terrenis absque Deo. Amari sed opertum fictâ & apparente dulcedine. Ac qualiscunque sit ea dulcedo, est exigua stilla & infiniti Oceani suavitatis divinæ. Cur ergo gutta dimittitis fontem? Sed parum hoc est, tula talis est, ut vos ad amaritudinem accendat. Aperite igitur oculos, erigite mentes, & saporem æternorum bonorum: amate æternam

suavitatem Dei : & inuenietis illam solam esse
dignam amore ; verum saporem , qui ob-
satiet cor nostrum ; veram pacem , quæ men-
tis quietet ac pacet.

O Divinitas Domini mei ! tua Infinitudo , tua Im-
mutabilitas , tua Eternitas , tua divina Pulchritudo , ac
cuncto sic absorbeat cor meum , ut mortuum sibi ipsi,
tibi soli vivat.

CONSIDERATIO

II.

AMOR DEI,

Impotens ad malum.

Optimus gradus Caritatis est , languere utiliter , &
mittere animam languidam , infirmam , & impoten-
tem ad peccandum. *Anima cum primo amare incipit,*
languescit , ait S. Thomas. Hic est primus
gradus quem scandit anima in Scala Sancti Amoris,
ut fugere , & inhabilem fieri ad peccandum. In-
firmas hæc non est ad mortem , sed ad mortem mortis,
scilicet peccati.

O quis mihi det sic languere & infirmari in omnibus
partibus corporis , in omnibus facultatibus animæ ! ut
languescam in intellectu , ne amplius cogitem , quod non
conueniat : languescam in voluntate , ne amem ullam
creaturam inordinato affectu. Languescant oculi , ut ad
curiositatem cæcutiant : languescat lingua , ne
loquatur aliquid inconueniens. Ac demique totus sim
languidus , & semper languidus ad peccatum , ad diabo-
lum , & ad carnem.

Languero , Domine , languero , neque curo sanari ab
infirmis. *Gloriabor in infirmitatibus meis* : in-
firmis omnibus gloria , & omne gaudium meum. Quia
in infirmitate perficitur , & majus gratiæ robur
acquirunt , & magis assecratur spes Gloriæ.

CONSIDERATIO III.

AMOR DEI,

Potens ad bonum.

Secundus gradus Amoris facit querere in
bonum amatum. *Quæram, & incessanter quaerem*
donec inveniam Dilectum meum. Quæram
Amorem, 1. ubi quaerivit, & invenit eum Sanctus
sua? in profunda cognitione mensipius. 2. ubi quaerivit
& invenit eum Magdalena? ad Sacros pedes Christi
plorando ex dolore de peccatis. 3. ubi quaerunt
invenit eum Sancti Martyres, & Confessores
ligno Sanctæ Crucis, in doloribus corporis, &
cordis.

Eccè languoris effectum: quanto debilior
tanto robustior ad bonum: languidus ad malum
validus ad vitam. Aspice Sanctos Martyres
firmos ad malum, ut viderentur non posse
quàm fortes, & constantes fuerint ad omnia
heroicarum virtutum.

O Sancte, ac divine Amor: hæc sunt opera
effectus tuæ virtutis. Das eodem tempore
& fervorem: languorem erga terram, fervorem
caelum. *Languet & ferveat cor meum: languet*
ferveat caro mea: ut non solâ animâ, sed
corpore me distineam in Sancto obsequio
divini Amoris.

CONSIDERATIO

IV.

AMOR DEI,

Indefesse laborans.

Tertius gradus Amoris Divini, facit operari indefessiter. Quia verus amor nunquam est otiosus. Operatur magna, si est: si operari renuit, amor non est, sed Gregorius. Item in hoc gradu Amor non operatur, sed operatur magna, & reputat parva: operatur parva, & reputat pauca: operatur diu, & reputat breviter, Thomas.

Neque hoc est mirum: quia Caritas dilatat affectum, & longum cor facit. Solus Deus est major eo, qui vivit in caritate. Nihil majus est animo habente caritatem, quam cum, qui dedit caritatem. S. Augustinus.

O Caritas, o Amor, dilata cor meum, ad operandum operi sine cessatione, quidquid requirit beneplacitum meum, gloria tua. Heu me miserum! Si parum laboro, apponit, quod parum te amem. Vellem multo magis, sine fine amare. Da mihi vires, ut plus & sine fine laborem.

CONSIDERATIO

V.

AMOR DEI,

Patientia invicta.

Quartus gradus Sancti Amoris facit sustinere infatigabiliter, magna operatur, & magna sustinet. Non contentus est facere magna, sed etiam pati vult terribilia, tam ad eum mortem. Caritas patiens est, delectatur

ac gloriatur perpeffione: defiderat pati, & mori:
gratior fiat dilecto. Magnum fignum veri amoris
continuo pati: & in eo moritur unus amor, & alius
Moritur amor proprius, vivit amor Dei.

O beata mors amoris proprii, felix vita Sancti Iose-
ph. En meum corpus, promptum ad omnes de-
idem gladius, qui perimit unam vitam, refulefcit
ram: idem ferrum, quod constringit in uno carcere,
libere facit fpatiari per campos cœli: idem tormentum
quod cruciat, me confolatur.

Amor crucians, amor regnans, mortificas, & vivificas.
Totum amorem proprium facifico in tui amoris
amor tui est amor meipfius: Sum sine amore, & in
corde, ut amem tuo amore, ut vivam tuo corde. O
ratio feliciffima, fors beatiffima! dare amorem pro
te, vivere sine amore mundano, ut vivam femper
et divino.

CONSIDERATIO VI.

AMOR DEI,

Amor impatientis.

In quinto gradu Amor Dei facit appetere impatienter
Infundit cordi magnum, & quodammodo impatiens
defiderium potiendi, ac gaudendi summo Beati
quo impatientius defiderat præfentiam Dei, & im-
bilis fuffert mala vitæ præfentis. O impatientiffimus
Amoris patientiffimi! impatientia, quæ generat impati-
ducit patientiam. Beatus, qui est impatientis verus frater,
quia erit patiens in terra.

Da mihi liberos, alioquin moriar, dicebat Iacob
quæ ex impatienti defiderio liberorum, malebat
mori, quàm prole carere. Malens non esse, quàm
quod appetit, esse. Cum quanta ergo vehementer
patientia, tibi est appetendum, quo dato, non
vivet in aeternum? ait S. Thomas.

mihi tale desiderium, Domine: desiderium ar-
 de desiderium vehemens, desiderium impatiens æter-
 num, cæli, Dei, Domini JESU, MARIE Sanctorum,
 Angelorum: ut cum summa patientia paucos istos
 dies, qui adhuc supersunt, ego transigam in adim-
 plicatæ tue divini beneplaciti in omnibus rebus.

CONSIDERATIO

VII.

AMOR DEI.

Amor velox.

In quo gradu Sanctus & Divinus Amor facit cur-
 re velox: alas addit cordi amanti, ut currat, ac
 prætergrediens omnes creaturas, neque pedem
 agnoscit illis. Amor ardens, amor anhelans in cursum,
 curat velox: ut qui amat ardentius, currat velocius,
 transgrediens, omnia vili pendens, in uno solo
 summo Bono suam cogitationem, desiderium & affectum
 componit.

Sicut admodum cervus desiderat ad fontes aquarum,
 anima mea ad te, Deus. O fons perennis æterna
 dulcedinum, quando erit, ut ego ad te perveniam?
 quando relinquam ardentem sitim in aquis tuis? quan-
 do anima mea, nullâ interveniente creaturâ, solo bea-
 tificati? quando orietur dies illa sine occasu, lux illa sine
 tenebris, pax illa sine turbatione, felicitas illa sine omni
 molestia? O beata illa anima!

Cum pertransissim, inveni, quem diligit anima mea.
 Amorem meum Amorem sed quando? Cum pertran-
 sissim, quando me dedi cursui, ac velociter cucurri,
 ac præterivi omnia creata, ab imo deorsum
 usque ad summum sursum: ab infimo usque ad
 summum. Amabo igitur ardentius,
 ut curram velocius in
 via Dei.

F §

CON-

CONSIDERATIO

VIII.

AMOR DEI,

Amor audax.

Septimus gradus Sancti Amoris facit audacem
 Sementer: facit audacem, & magnanimum eum
 est. Sperat & audet grandia: non acquiescit
 dilecti, aspirat ad osculum, ad sacri ac divini baci
 In hac vita sperare, multorum; audere, paucorum
 securitas paucissimorum, qui curent salutem huius
 timore.

O cœlestis audacia, quæ facis cor nostrum
 & magnanimum, ut contemnat modica, non
 tentum mediocribus, anhelet semper ad
 Vide magnanimitatem Apostolorum: Audere
 quit, magis peregrinari à corpore & presentem
 num, deserere corpus, ut præsentem, fac
 uniamur cum Deo. Spiritum generosum: am
 vitam futuram, spernit præsentem: desiderat
 vinam, & humana rationem exigua habet.

O Sancta peregrinatio, peregrinari à mund
 grinari à nostris inimicis, peregrinari à periculis
 ærumnis mundi: & hoc non longo itinere,
 passu, qui fit in morte; quando anima, rep
 temporis, uno brevi anhelu complet suam
 tionem, & ingreditur patriam, ut gaudeat Deo
 & Regina sua Mariâ. Amo, Domine, amo, &
 eligo peregrinari, eligo præsentari: præ
 esse à corpore, & Deo me
 sistere.

TIO CONSIDERATIO

IX.

AMOR DEI,

Strictus notus cum DEO.

Nonavo gradu Sanctus ac divinus Amor facit stringere indissolubili, astringit animam Deo nodo, & vinculo indissolubili. Iste gradus est perfectior omnibus gradibus; quia illi sunt cum distantia Dei, sed iste cum unione. Languens distat, querens distat, currit, & sic de aliis. Sed qui stringit tenet: qui tenet, tangit: qui tangit, non distat. In gradibus præcedentibus anima amat, & amatur: querit, & queritur: vocat, & vocatur. Sed in isto gradu anima rapit, & rapitur: tenet, & tenetur, stringit, & stringitur: & una uni per amoris copulam sociatur. S. Thomas

ad animadvertendum est, quod in isto gradu sunt duo, sicut hospites transitorij: eunt, & redeunt: stringunt, & postea dimittunt. Alij verò sunt, ut incolæ, & mansorij: tenent illum, nec dimittunt: ita fortiter stringuntur Deo, ut nulla excusa eum dimittant, sed dicant cum Apostolo; *Quis me separabit à caritate Christi?* nulla creatura. *Nullus separat à fonte pollicendo vitam.*

Amore, Domine, unione indissolubili: stringo, teneo, tango; & tenendo fortiter, nunquam dimittam.

CON

CONSIDERATIO

X.

AMOR DEI,

Amor suavissimus.

IN nono gradu facit amor ardere suaviter. Si calore sunt tres differentie, Calidum, fervens & ardens: calor, fervor, & ardor: ita in amoris summo gradus amoris est in ardore: qui gradus calidissimus, & simul suavissimus. Quia qui in hoc gradu, ardet maximè utiliter, & minime perter, & ideo suaviter: magno cum fructu, sine multa cum suavitate.

Sed tales sunt valde pauci. Invenies, ait S. Gregorius inter contemplativos calentes, & ferventes? sed ardentem, qui sedentes in Jerusalem, ignem accipiunt; hoc est, mente habitantes in celo, amore divino. O Seraphini cœlestes, calentes, fervens & ardens: (nam seraphicum est calidum, fervens, ardens) temperate, extinguite, perimite hunc ardorem vestro summo ardore. O si arderet cor tuum quàm suaviter amaret!

O amor, ô ardor suavitatis, sine labore, sine dolore, si exul à corpore, dolores corporis, inquit Bernardus. Si anima cogitatur sit in corpore, sed alibi, in vulneribus Christi, in vulneribus Sanctorum, non sentit molestias corporis. Non facit stupor, sed amor. Submititur enim spiritus non amittitur. Non decet dolor, sed superatur, sed contemnitur,

CONSIDERATIO

XI.

AMOR DEI.

Similitudo DEI totalis.

In decimo & ultimo gradu *facit amor assimilari tota-*
mente. Hoc est officium Sancti Amoris, assimilare
 naturam exemplari, animam Deo, secundum capaci-
 tatem uniuscujusque. Summus gradus istius similitu-
 tudinis in sanctissima anima Christi, per unionem per-
 sonae Verbi: in aliis creaturis, per *accessum ad ipsum,*
 quod quilibet Christo vicinior est.

Unde inter Christum, & alias creaturas *medium inter-*
medium persona scilicet gloriosissima *Virginis,* quae in cognos-
 cendo ac diligendo, omnium quidem creaturarum personarum
 immensitatem *inestimabiliter excessit.* Et si de Angelo
 dicitur, quod sit *Speculum clarum, clarissimum, imma-*
culatum, incoquinatum, incontaminatum, quid dice-
 re de illorum Regina? In hoc speculo, post illud Christi,
 videntur omnes Angeli, & sancti Dei vident quanta
 eorum gratia, & gloria.

Veneror te Imago beatissima, quae tantum reprae-
 sentas in te, de lucis aeternae immensis splendoribus:
 speculum amorem, in sancti Amoris diviniissimus par-
 ticipas: impetra nobis hunc sanctum Amorem, ut
 semper in eo vivamus, & in eo moriamur,
 ad gloriam tuam, & sanctissimi
 Filij tui, Amen.

CON-

CONSIDERATIO XII.

AMOR DEI,

Amor insuperabilis.

Quid mirum est, ô Amor, si sis insuperabilis
vincibilis, cum sis Amor Dei, qui superari
non potest? Proprium est hoc divini Amoris,
commune cum altero amore, qualis unque sit, con-
rarum. Sicut unum bonum superat alterum bonum,
sic amor amorem. O Amor, tu accipis robor
objecto, es insuperabilis in Deo, es invictus in Deo,
omnipotens in Deo. Mane in Deo, stabile in Deo,
vive in Deo: & eris formidabilis mundo, terribilis
seculo, admirabilis toti Universo.

Canta canticum Amoris, anima Deo dilecta:
age tuo Benefactori, quia tuum amore in
Sed ô tu amor meus, qualis es in Deo? quantum
à Deo? Amo, & amabo Deum meum, & aliam
volo, quam Deum. Sed qualis est mea consolatio
considero, quoties Deum meum dimiserim?
dimisi? quid acquisivi? quis me decepit? *Peccatum
meum contra me est semper.* Ego solus sum culpatus
ego solus peccavi, ego solus cæcus ad tantum
surdus ad tot clamores, ingratus pro tot ben-
ficiis.

Quid retribuam Domino? amorem pro amore
amorem pro culpis, amorem pro offensis. *Veritas
Deus meus, tantum amare te, quantum offendi
& amplius, & semper amplius amate te
intense, amare te æter-
num.*

CONSIDERATIO XIII.

AMOR DEI,

Amor inseparabilis.

Non sciam, cur Amor Dei dicatur *inseparabilis*; quia licet est insuperabilis, est amor conjunctus DEO, & unus, amor penetrans, & unus: *unus duplici gloriificationis & amoris.* O quis mihi det, ut istud unum uniatui cordi Dei funibus, catenis, & clavis, in nullo tempore, nulla ex causa possit ab eo separari: nisi conjunctio amoris fiat cor unum, unus spiritus, unus ontas!

O me felicem, o me beatum, si semper sim unitus DEO, semper unitus vitæ! Petis istam conversionem? non separetur cognitio, non separetur anima mea? Considera tuum Bonum, dilige tuum Bonum: Considera Deum tuum, dilige Deum tuum: oculus sit affectus Vero, affectus Bono.

Carum est am te summa Veritas: amem te, summa Bonitas: quæ amicitia er tecum uniat, summa eternitas.

CONSIDERATIO XIV.

AMOR DEI,

Amor infatigabilis.

Amor est, labor non est, sed sapor est, ait Bernardus. Amor vincit omnem laborem, & talis est, ut fatigationem non lentiat. Labores minuit, & enervat vires corporis; sed Amor reficit, & au-

& auget vires animæ. *Cum infirmor, potens sum.* dicebat Apostolus. *Cum debilitatur caro sub pondere laborum, spiritus accipit robur à virtute amoris.* Et verus Amor, Sanctus ac divinus Amor facit magnum quodammodo corpus ad labores corporales. *Quanto magis vegetus erit spiritus ad spirituales? quanto in amando?*

Vellem totus cor esse, ut possem totus amare: Vellem, ut cor meum, quemadmodum semper movetur ut vitam det corpori, sic etiam semper amaret, moveret ac servet vitam animæ.

Sol non sentit fatigationem dum lucet: neque dum calefacit. Talis est anima, libera a viliis terrenis renititur amori, sed facilis ac dulcis est ei, & quiescens. Labor est non amare: fatigatio est otiositas, ac paradisi somnus amare, semper, sine intermissione amare.

CONSIDERATIO XV.

AMOR DEI,

Amor invariabilis.

NON variatur Amor, quia non mutatur obiectum, quod amat. *Amor enim vehemens, aut diligens non potest non videre quem amat.* Nam utitur *pro speculo*, Deum suum representantibus. *Ubi Sanctus in sapientia manet, sicut Sol: Stultus, ubi mutatur.* *Ecccl 27.* & qui perfecte amat Deum semper est immutatus & fixus, ut Sol in sua luce: amator mundi semper mutatur, ut luna in suo splendore.

Quid cogitari dignius, vel utilius potest, quam subjectum esse inconstantæ mundi, & vicissitudinum turarum: inter res mutabiles non mutari: sed eodem statu consistere, constantem in cogitatione

stantem in affectibus: perseverare semper in uno solo
 Amore Divini, & æternæ gloriæ?
 humanum, in desiderio æternitatis non fixum, stabili-
 non potest ait S. Augustinus. Vis esse stabilis? Firma
 mentum tuum, ne desideres, quidquid vehit in men-
 totum desiderium tuum sit Deus solus. Dic cum
 completa, Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum!

CONSIDERATIO XVI.

AMOR DEI,

Amor insatiabilis.

Qui fame uteretur pro cibo, quo plus manducaret,
 eo magis esuriret. Talis est Amor Dei, simul cibus
 & carnis anima, ait Bernardinus. Cibus, quia nutrit:
 quia facit ore in. Qui edunt me, esurient. Eccl. 24.
 quia quidem esurient, ut in hac vita satiati non possint,
 sed quantum in altera.

Ratio hujus quæritur, in promptu est. Nam ob-
 jectum amoris est Deus, in infinitum semper magis ama-
 bilis. Nunquam ergo satiatur amor amando, desiderat
 semper magis amare; quia videt suum dilectum semper
 magis amabilem. Et quid esset stilla nostri amoris,
 comparata immenso Oceano Bonitatis, & Pulchritu-
 dinis Dei: Ecce vim Sancti Amoris: reddit animam sa-
 turam, & famelicam: Saturam creaturarum, famelicam
 Creatoris: Saturam terræ, & famelicam Dei, ac rerum
 æternarum in celo.

Et tu tamen anima mea, ad amandum tam pigra es!
 amo, amo amorem amo esuriam, amo desiderium,
 & famelicam. Igitur amando crescis in amore, nec in
 amando subistis, semper satuta, semper famelica;
 satuta illius, quod habes, famelica ejus,
 quod non habes.

G

CON-

CONSIDERATIO C

XVII.

AMOR DEI,

Amor insociabilis.

Non admittit socium Amor: qui totum dei. *Non totum. Deus meus, tu totum meus, & ego non tuus?* Singularis est Amor Dei: non potes amare Deum, & creaturas. Singularis est pax Dei: non potes gustare simul pacem Dei, & tui ipsius. Singularis est socium Dei, neque admittit idem cor simul gaudere de viuum, ac terrenum.

O Amor insociabilis, intelligo bene sensum. Sicut amas creaturas tantum propter illarum creaturam, non propter tuum; ita vis, ut ipse te amem solum propter tuam gloriam, non propter suam propriam. O Amor solitarius, & Amor singularis & Amor unicus! Talis desidero sit amor meus: ut amem amore solitario eum, qui in seipso est Bonus, & unicum Bonum. *Solus soli, unus unum, & unum unum* unico convenit, Deo; qui solus, qui unus, & unicus est amatus.

Hoc ipsa experientia docet. Sentio in amando me resolvam a pectore: cursu tendit in altum; imo meum ac Seraphinos transcendit: & ecce in uno momento invenitur extra omne creatum: non videt creaturam, videt solum Deum suum. Non est ibi aliud, quam unus solus Deus: neque aliud erit, quam unus solus Amor, Amo dilectum Bonum meum, & solum Bonum amore solo.

IO CONSIDERATIO
XVIII.

AMOR DEI,

Amor inaccessibleis.

Quibus modis anima tendit in Deum: *accessoribus*
gradibus, vel inopinatis raptibus: vel ambulando,
vel volando: vel adjuta à Sponso, vel rapta à Dilecto.
O Amor inaccessibleis; ô Amor altus, & secretus!
O Amor celestis, qui in mari quodam dulcedinis alis,
oblectas tuos dilectos! Nullus est, qui ad te pos-
sint accedere: opus est summi Amoris, trahere animam

Hic est merces laborum, hic finis amoris, intrare
sanctam *Sanctorum*, ubi absconditum est manna di-
vine dulcedinis: hoc est tertium cœlum, in quod
ascendit Paulus Apostolus: hæc est mensa celestis,
in quam Sancta Magdalena divinis epulis quotidie
parat septies. *O felix hora! sed brevis mora.* O tem-
poris felicissimum, status paradisi: Sed parum durat,
ante se transit. *Septies in die cadit justus,* de consolatio-
nis celestibus, ad natives misérias.

O Amor, ô Gaudium, ô Suavitas! inaccessibleis
in terra; quia pondus corporis impedit fer-
vorem animæ: Sed accessible in cœlo. In cœlo
ubi nostra patria, pater noster, mater, cognati,
amici: In cœlo, in plenitudine Gaudiorum,
in felicitate Deliciarum.

G 2

CON:

CONSIDERATIO XIX.

AMOR DEI,

Amor reverens.

Anima amans accedit ad Deum, sed cum humilitate & reverentia. Semper duos oculos habet apertos ad considerandum ex una parte altitudinem Dei, ex altera vilitatem propriam. Accipiamus exemplum sanctissimæ Virginis. Continuo habebat actualem relationem ad Divinam Majestatem, & ad propriam nihilominus ait S. Bernardus l. 61.

Ecce in duobus punctis brevem epilogum, & pendium magnæ artis amandi Deum. Considera duobus modis inter se contrariis: recto, & obverso: sublimi & humili: crescendi, & annihilandi. Propria anima rectâ viâ ad magnitudinem Dei, & reverentiam propriam parvitatem: elevatur in sublimitatem in Deo, in Deo, annihilatur in profunditatem suæ vilitatis. in seipsa.

O Amor simul fervens, & reverens! Fervor facit ingredi in penetralia Cordis Christi, & ibi dum unum duo corda, scilicet nostrum & Christi, ununtur & tres, ut duo corda, & duo amores faciant unum Cor, unum solum Amorem. Sed reverentia retrahit descendat ad sacros pedes, & ibi maneat: nec ulterius procedere, donec supernâ virtute superatum. In hoc exercitio occupatur Sanctus Amor modo cum Maria Magdalena sedem suam ad Sacros pedes, modò cum Maria Matre Dei triumphabunda collocat in sacro latere.

CON-

CONSIDERATIO

XX.

AMOR DEI,

Socius fidelis.

Beatus, qui vivit in Societate Amoris; beatus, qui conyersatur cum illo, ambulat cum illo, agit, loquitur cum illo. Beatus, qui quidquid agit, agit auctore Amore, ait S. Ennodius. l. 2. ep. 7. Beatus ab amore, ut amori obediat. Siquidem Imperator dominatur, semel penetrabilibus cordis infixis Dominus, & velut absolutus Dominus, in omnibus negotiis, regit, gubernat, ac regit.

Va accipere veram methodum, veram regulam, & perfectè vivendi? In omni actione participas, quid te moveat, & quare agas: Amor sit principium, Amor sit finis. Dic initio operis, Amor est is, qui mihi hoc imperat: libens obedi: & quia opus est Amoris, ex amore id agem. Amor sit agendi principium, medium, & finis. Non subintret aliud motivum terrenum, & totum deducatur Amori, in toto regnet.

O vitam felicem felicitate beata, vivere in Societate Amoris, egere omnia in Societate Amoris! Ergo ut in vita, sic etiam in morte, Amor semper sit principium, Amor sit finis.

G 3

CON-

CONSIDERATIO C

XXI.

AMOR DEI,

Amor floridus.

SANCTUS & purus Amor libenter moratur in *lectulo* & inter flores virtutum, præcipue delectatur in *lectulo* Caritatis, Lilio Humilitatis, & Viola Patientie. Floride Amor, quia nasceris ab eodem flore, qui dicitur Flos campi. Ego flos campi, ait, vel ut alij legunt, flos abundantis, flos saturitatis: flos, qui faciat abundantiam omnis boni: Floride Amor, ideo vis, Cor, ubi quiescit totum esse floridum. *Lectulus noster floridus.* Quasi diceret Sponsa, *Lectulus cordis mei totum conspersus est, & halat floribus;* ac proinde dignum est spiritum. Veni ergo Sancte Amor, sibi cor meum tuam quam dignum te habitaculum.

Sanctum exercitium, propria occupatio Christiani, de die in diem ornare animam suam floribus variarum virtutum. Digna est praxis, quam in quodam suo libello, *Testamento Christiani*, quidam sermo proponit, ut offerantur quotidie Sanctissime Virgini, saltem tres flores virtutum, Rosa Caritatis, Lilius Humilitatis, & Viola Patientie: & postea sub mortis extremis *ex illis sertum ipsi compingatur*, pro coronatione diademate venerandi sui capitis.

O mortem felicem, ô beatam mortem! Quod tibi tributum hoc remunerabitur Virgo? Certus hoc præmium fore flores cum fructibus. *Flores mihi, inquit, fructus honoris.* Eccl. 24. *Flores mihi oblati, in mortem fructus dabunt, fructus immarcescibiles honoris & consolationis, in æternitate gloriæ.*

IO CONSIDERATIO

XXII.

AMOR DEI.

Memoria continua.

Non est res, quæ magis animæ nostram tenuitatem, roboret & confirmet nostram debilitatem, quam Consideratio & memoria Divini erga nos Amoris. *Amor enim, & latibimus in te, memores uberum tuorum, vel ut alij legunt, Amorum tuorum.* Accipimus enim, & fiduciam, cum exultatione & gaudio in Deo, cum in memoriam revocamus magnitudinem Divini Amoris, unicam & solam materiam veræ lætitiæ: quæ ab Amore, velut à prima origine, omnes gratiæ ad nos derivantur è cælo.

Amor: semper amans, quid invenisti in nobis dignum amore? Amasti fortè nostra peccata, imperfectio- nes, ac defectus? Te ipsum, tuam Bonitatem, tuam Divinitatem in nobis amasti: id amasti in nobis, quod tu ipse creasti, Naturam à te creatam, Gratiam à te ipse suscipiam. O quàm bene dicebat S. Apostolus, *non debet gloriari, nisi in Cruce Domini!* nunquam enim, nunquam gloriaberis alio, quàm in Amore tam magno, quem in Cruce mihi Christus monstravit. Absque Amore: nunquam permittat hoc Deus, ut alius amor vincat istamori, qui vel tantillum imminuat Sanctum Amorem.

Si amari à magnis personis pollere gratiâ Principum, summorum Regi, tanti æstimatur à mundo, quanto magis æstimandum erit amari à Deo, esse amicum & familiarem Christo, honorari ab Angelis, coli ab omni- bus creaturis, suspici ab

Universo?

CONSIDERATIO XXIII.

AMOR DEI,

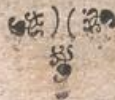
Amor associans.

Magna differentia, ac distantia est inter cives Cae-
ae terrae: inter Beatos, qui vident, ac Viuos
qui credunt: Sed per sanctum Amorem, Solomoni
tatis velo dividimur à Sancto, ait S. Laurentius
nianus: quia per Amorem etiam in isto corpore
tali, *unus omnino spiritus sit anima cum DEO.*

Sed ad hunc finem non satis est charitas quae
requiritur charitas perfecta; Charitas illa, quam
Sponsa, cum diceret Sponso: *Indica mihi, ubi
ubi cubes in meridie. Cant. 1. Vellem, Domine,
nire in meridie. Quid significat merities?* ait Augustinus
*Magnum fervorem, & magnum splendorem: prout
Caritatis, & splendorem Veritatis.*

Hæc perfecta Caritas facit similes Sanctis, &
Beatis Spiritibus. Caritas non matutina, nec
tina, sed meridiana perfectissima, procedens
rissima cognitione, quæ potest haberi in hac
Divina Bonitatis. *In meridie, anima mea, me
cus tuus, in meridie habitatio tua: in meridie*

*in fervore, & in splendore: in fervore
Amoris, in claritate cog-
tionis.*

CON

CONSIDERATIO
XXIV.

AMOR DEI.

Ornamentum animæ.

Nigra sum, sed formosa. Cantic. i. Debet anima se
recognoscere deformem à suis peccatis, sed pulchram
Amoris Divini. *Nigra ex peccato, formosa ex*
gratia, ait Augustinus. *Nigra propter peccata praterita,*
formosa per penitentiam. Origenes. *Nigra per tribula-*
tionem, formosa per coronas. Ambrosius.

Hæc doctrinâ instituit nos Amor celestis, quo
modo consistamus in medio, procul à duobus ma-
lissimis, præsumptione ac desperatione. Non
debet desperare, quod *nigra* sim ex peccatis; ne-
que præsumere, quod *formosa* ex gratia. Hinc
facile agnoscitur discrimen inter Amorem proprium,
Donaum: ille enim deformat suapte naturâ, ille
formatur.

Unde Amor DEI, pulchritudo animæ meæ tu
pulchra & formosus in æterna pulchritudine DEI,
pulchritudine animam, ut placeat oculis DEI. O corda
cælestia, desideratis pulchra comparere inter Ange-
los cæli, inter Seraphinos paradisi? Amate, amate:
quia quantum creverit amor, tanto
major pulchritudo vestra
futura est.

G 5

CON

CONSIDERATIO C

XXV.

AMOR DEI,

Amor experimentalis.

Perfectus Amor est amor experientie, qui sentitur & experitur in seipso quidquid res amata sentit in se. Ad hunc amorem exhortabatur Apostolus, dicebat: *Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo sentit* Philip. 2. Non dicit *Intelligite*, sed *Sentite* con-
 experimentalis, practica, & amorosa. *Megamur*
dem sentire Christum in sua Humanitate; magis
illum in sua Divinitate: sed maximè, & inaffirmabilem
quando tanta sit conjunctio dilecti ac diligenti, ut quicquid
cunque agitur circa dilectum, experientialiter sentit
ipse diligens, ait S. Bernard. ita ut quicquid sentit
Christus in sua Humanitate, ac Divinitate, sentiat
amans in seipso quasi dolor, & gloria sua
 propria.

Hæc est igitur amanti perfectio, sentire & experiri in seipso sensum amati. Si amo JESUM crucifixum, debet etiam crucifixum esse cor meum: Si amo illum in gloria sua, debet eandem gloriam per affectum sentire anima mea.

Talis erat Paulus Apostolus, de quo dicebat S. Bernardus: *Paulum dico crucifixum cum Christo, & gloriosum cum Christo. Crux & Gloria Christi, erant & gloria Pauli: quia utramque ut propriam experiebat in seipso. O mira vis veri Amoris! Mutat, transmutat, conjungit in unum corda, amores, affectus.*

CONSIDERATIO

XXVI.

AMOR DEI.

Dulcis in amaritudine.

per alios titulos, quos dat Sponsa suo Sponso, Christi, unus est, quo nominat eum simul Fasciculum Myrræ, & Botrum Cypri. *Fasciculum Myrræ*, inquit, *Botrum Cypri, Dilectus meus mihi.* Sed quomodo amara amaritudo Myrræ, cum dulcedine Uvæ? Hæc mysterium in Cruce Christi! Eadem passio Christi habet ab eo, qui amat, fit ei simul myrrha & uva, amara ac dulcis: amara corpori, dulcis animæ: amara carnalibus, dulcis spiritui.

O Passio desiderabilis, & Mors admirabilis! clamas ad amantem. *Quid mirabilius, quam quod mors inquit, vulnera sanent, sanguis album faciat, & amara inquit, & nimis dolor nimium dulcorem inquit, ut quantum crescit dolor, tantum crescat si- dulcedo?* O Amor dulcis & amarus: vel, ut me dicam, totus dulcis: quia ipsa amaritudo vertitur in dulcedinem! O mira vis amoris! Ex amaro planctu amor dulcem liquorem, distillat mel ex amaritudine.

Im autem quid erunt tuæ dulcedines, Amor pu- rissime, quando tales sunt amaritudines? O dulcissi- mus Amor semper dulcis, ac suavis, etiam in amaritudine! Quid mirum, quod talis sit amor? Si consideretur eius origo, reperietur, quod Mater Sancti Amoris sit ipsa suavitas, ipsa Dulcedo, Deus ipse.

GON.

CONSIDERATIO

XXVII.

AMOR DEI,

Amor cum Amore.

Non descendit in animam nostram Sanctus
solus, sed cum socio: Creatus cum locum
actus cum suo Objecto, Affectus cum sua
Quis id crederet, nisi Veritas ipsa dixisset: *Caritas
diffusa est in cordibus nostris, per Spiritum Sanctum
datus est nobis: Rom. 5. datus inquam, etiam
pria sua persona. Nota, Caritas diffusa, Spiritus
Cum dono Caritatis datur ipse Donator, qui
us Sanctus.*

*Ecce Amor cum Amore: Amor creatus cum Amore
creante. Igitur amando, non aliud amatur
Amor. Amo Amorem Personalem, qui est
Sanctus: amo Amorem Essentialem, qui est
cujus Essentia est Amor. O Deus, o Amor, o Deus
Amor, totus amatus, totus amans! qui vult
est ut dicat Amo: Sufficit hoc verbum, sine alio
tura sua tendit ad simile, ruit ad amorem.*

*Amo, verbum breve, tantum trium litterarum
tum tres litera valent? littera potentissima, et
sima, ait Gerson. Claudunt infernum, aperunt
feriunt cor Dei, exhilarant paradysum. Ad hoc
est: ascendunt, & evolant in Consistorium Sanctae
Trinitatis, & inde auferunt, ac secum deferunt
rem, & simul attrahunt omnia. Quia Amore est
Pater, Amor est Filius, Amor est Spiritus Sanctus*

*Et cum tam nobili ac divina Societate,
felix, beatus vivit, & regnat in
omni loco.*

TIO CONSIDERATIO
XXVIII.

AMOR DEI,

Canticum Cordis.

Quid rei est Amor? *Cordis gaudium*, *cordis can-*
tionum, & *jubilus animæ*: quia æstimationi
 neque solùm præfert increatum
 sed etiam delectatur in illo. *Beatus, qui in-*
ferat multo beator, qui canit cantica canticorum.
 Origines. Beatus, qui percipit intellectu bona
 sed multo beator, qui per affectum gustat

amoris fructus, amor satietatis, quem exer-
 citari in cælo. *Sic affici, Deificari est*, ait Ber-
 nardus. Ego verus Amor animæ, est affectus cordis;
 canticum cordis, est canticum Spiritus. Ita cantabat
 Mater Dei, cum dicebat, *Exultavit spiritus meus*
in salutari meo.

Ego qui vivit semper amando, vivit semper casti-
 tate exultando, vivit jubilando eo jubilo cor-
 datus, qui sentiri potest, explicari non potest.
 caritas cordis amantis, sed veri amantis; amantis
 cælum, amantis æternitatem.

CONSIDERATIO
XXIX.

AMOR DEI,

Amor mellifluus.

Quis interroget, quid sit Sanctus Amor, respon-
 det, *melos, & jubilus: mel in ore, melos in aure.*
jubilus

jubilus in corde. S. Bernardus. Mel in ore dulcissimum, melos in aure suavissimum, jubilus in corde preciosissimus. Est mel, in cuius comparatione omne nectar pro felle habendum est: est harmonia, cuius comparata omnis Musica mundi, videtur turpis dissonantia: est jubilus, qui spatietur in immensitate Dei, quod infinitate, durat in æternitate.

Quam verum est, quod *meliora sint ubera,* quam alij legunt, *amoras tui vino!* Suavitas Amoris cum infinito excessu, superat omnem consolationem amoris terreni. Quia, ut S. Thomas ait, *consolatio vina est universalior,* quia afficit totum hominem: *timior,* quia penetrat intima cordis: & *durabilior,* non finitur cum vita præsentem; sed durat etiam in æternitate futura. Has conditiones non habent voluptates mundi, ut manifestum est.

Si ergo desideras transferri velut in paradysum, ingredi mansiones cœlestes, bibere fontem vitæ æternitatis, accipere æternum actum Amoris, dic ex intimo corde, *domine, amabo semper versuta bonum.* Per hunc actum melis in lingua, aures resonabunt melodia cœlesti, Cor præ vero gaudio & voluptate, nec sciet, nec sentiet aliud, quam amorem.

CONSIDERATIO XXX.

AMOR DEI;

Sigillum cordis.

Duo effectus habet sigillum naturale: conservaturam, quæ in charta est, ne possit deleri, & prohibet, ne aliud possit inscribi de novo. Idem facit naturale sigillum Amoris Divini in anima: conservaturam, & prohibet profanum amorem. O Amor Divinus, *signaculum super cor meum;* obsigna cor meum, ut non sum sit mundo, carni, ac dæmoni. *Quod scriptum est in corde meo sanctum,* & purum amorem: non alius amor introducatur.

Amor, quid facis? Necessa; *intende, prospere pro-*
regna. Debella tuos inimicos: prosterne hunc
 lentum, enerva passiones, annihila inordinatos
 stus. *Vexillum super me Amor:* legunt alij. Non aliud
 tequet, quam Amor. O Sancte Amor, Sigillum
 meum! Beatum cor, quod est obfirmatum à te, A-
 mine! Vivit securum & latum: non timet insidias
 que vim foris.

o miserum cor, à mundo signatum! Infelix & mœ-
 ritum: admittit solummodo mala, bonum excludit.
 meum, Domine, tanquam cera liquecens, sed tibi
 Amor meus: mundo verò adamantinum: recipias
 celestem, terrenam rejicias.

CONSIDERATIO

XXXI.

AMOR DEI,

Amor abalienans.

S. Ambrosius: *Beatus, qui, factus à semetipso*
divinus, contemnit visibilia. Sed invisibilia ascendit.
 illud Bonum Divinitatis intendit; Bonum illud,
 solum est Bonum, Increatum ac Divinum bonum.
 requirendum putat; quia tenet, quod summum est,
 contemnit omne bonum.

Divina alienatio, o celestis transmigratio: transire
 in celum, à carne ad spiritum, à proprio corpore
 Christi? Et hæc vis est Sancti Amoris. Quan-
 do diliges te Deo per amorem, tantum discedes à te-
 rantum alienaberis, quantum amaveris.

ergo deberet esse petitio nostra continua, *Domine*
me post te. Cant. 4. trahere hanc animam per affe-
 extra hoc corpus: trahere hunc spiritum extra hanc
 animam. Neque cogites, te hoc tractu passurum
 violentiam. *Hæc tractio dulcor est, suavitas est,*
ipsa suavitas trahit, inquit S. Au-
 gustinus.

CON-

CONSIDERATIO

XXXII,

AMOR DEI,

Amabile responsum DEO.

Amo te: responsio Petri fuit, cum Christus ei interrogasset. *Petere amas me?* Neque semel *Amas me?* quoties ei Petrus respondit, *Amo te* quoties in corde nostro, nos à Christo interrogat sicut Petrum, *Amas me?* Quis respondebit eum? *Amo te*; non dicet, *Vellem amare te*; qui amor actus absolutus & efficax: neque dicet, *Amam te*; quia amor est præsens: neque dicet, *Amare te*, sed *amo*; quia amor est non in habitibus sed in actu.

O dulcissime Iesu, Rex cordis mei, sicut interrogatio tua est, *Amas me?* sic debet esse responsum *amo te*. Da mihi gratiam; Redemptor mi, semper te amem amore vero, perfecto, ardente, sentente, & actuali, semper, & in omni loco, actione, & in omni negotio dicam hæc verba: *Amo te*; ac citius obliviscat meipsum, quam amoris tui. *Amo te*, hæc sit anchora mea, qua & stabilis in omni vicissitudine vitæ illius: in cynosura, quæ me feliciter in portum patris ducat: sit meus cibus, mea consolatio, mea thesaurus: sit denique pax, quies, & habitatio cordis mei.

Cor hominis, divino Amori affixum, stabile invenit ait Hugo Victorinus. Non patitur mutationem: semper in eodem modo stabile invenitur: & amando, unam permanet: non dividitur in bona & mala.

nec in plura corda: unus amor, unum cor

& si divinus est amor, etiam cor
Divinum efficit.

CONSIDERATIO

XXXIII.

AMOR DEI,

Canticum Vniuersi.

Non ait, *Omnium una vox est, amo te: omnes*
creaturæ summo concentu concordant in hac voce,
canunt suauissimum hoc carmen Amoris, amo te:
non voce, certè opere. Amo te, Deus meus,
quia voluntatem tuam exequor, sine
intermissione ab ortu ad occasum currendo. Amo te,
in eodem tono terra, quia ad nutum Magni Dei,
firmus & firma in meo centro quiesco. Amo te, simili-
ter aer, canit Ignis, & omnes creaturæ unâ voce
concoctant; quia omnes Divinae Voluntati con-
cedunt, & exequuntur Beneplacitum Dei.
Eadem vox ab æterno fuit in Deo: primò inter ipsas
veritates divinas. Amo te, dicit unaquæque ad alteram:
in creatione mundi; quia cum Amor Dei sit
ipsum amare, est creare, amando mundum,
creaturam: & creando amat. Felix anima, quæ audit,
intelligit hanc vocem iucunditatis in Deo, & in creatu-
ra, quæ habet aures audiendi suauissimam hanc melo-
diam, quam faciunt amando, Deus & creaturæ. Infelix
autem, quæ perversâ voluntate à tali cantico discordat: &
suam suam voluntatis exequitur propriam!
scribamus igitur in corde nostro tentum duas has
veritates, Amo te: nec solum in corde, sed in omnibus
partibus corporis, in omnia facultatibus animæ.
Deus in memoria, amo te, per continuam recorda-
tionem Dei: Scribe in intellectu, amo te: ut omnes
cogitationes colligantur in Deum, Scribe in Vo-
luntate, amo te, ne recipiat alium amorem, quàm Dei.
Deus, vox dulcissima, suavissima. Hæc est nostra
adoratio, & jubilatio, honor & exultatio, virtus & adoratio.

H

Amo

Amo te ex toto, amo totus, & amo totum, Amo totum quia debeo me totum, sine omni diminutione, consecrare sancto & puro amori Dei; & amo totum quia debeo amare totum Deum meum, in seipso & in proximo.

CONSIDERATIO XXXIV.

AMOR DEI,

Professio Christiani.

Professio Christiani hominis continetur in duobus verbis, *Amo te.* Professio respicitur ad statum cuiusque, & originem. Si ergo Christianus creatus ad amandum, & insuper collocatus in statu amicitiae Dei, debet tunc hanc esse suam ut occupetur in amando, & exerceatur in duobus verbis, *Amo te.*

Subleua ergo te mente ad principium sine principio ad Primam Personam Sanctissimae Trinitatis, primum principium *ad intra*, & *ad extra*, funde humilitatis in tuo proprio nihil, de cetero tunc corde, quemadmodum dicit, *Amo te Deus meus, & Creator meus,* a quo per solam gratiam nullo meo merito, accipio esse, & vivere, & Similiter ad secundam Personam Filii, per quem aequalis & consubstantialis prima, dic eodem modo, *Amo te, Deus meus, & Redemptor meus,* inmensum thesaurum in finitum mentium accipio: per quem liberatus a peccatis aeternis inventio in possessione aeternae gloriae. Postea ad Tertiam Personam Spiritus Sancti, & dic eodem modo, *Amo te, Deus meus, & Sanctificator meus,* a quo collocatus in numero filiorum Dei, & heredes in beatæ.

Sanctissima Trinitate venies ad Virginem, & facies
 eam professionem dicendo, *Amo te*, Mater
 sanctissima, velut unicam post Christum, fiduciam
 meam. Hoc ordine descendes per omnes Cho-
 ros & Ordines Angelorum & Sanctorum, dicendo ad
 quemque, *Amo vos*, Seraphini beati, impetrate
 partem vestri amoris. *Amo vos*, Cherubini feli-
 ces, impetrate mihi partem vestrae cognitionis. Pari-
 ter procedes usque ad ultimum Chorum, & ultimum
 Ordinem Sanctorum.

CONSIDERATIO XXXV.

AMOR DEI,

Scientiarum Compendium.

Verbum *Caritas*, tribus consistens syllabis, &
 quatuor literis. Et *Deus Caritas est*, unus in natura,
 & in personis, & septiformis gratia Spiritus Sancti,
 & quidem ex Patribus. *Caritas* trium syllabarum est,
 & facit similem Deo, & Sanctissimæ Trinitati: & se-
 ptem literas habet, ut conferat animæ, quam inhabitant,
 septem dona Spiritus Sancti.

O *Caritas beata*, *Caritas divina*! verbum breve
 & tenue, sed immensum in virtute! *Caritas breve ver-*
bum, quia via *Caritatis*, & *Amoris* est brevis, ubi via
 cognitionis est longa. Via *Caritatis* est brevis, quia
 & sine medio perducit ad Deum. Non amo-
 rem per amorem creaturarum, sicut cognosco Deum
 per cognitionem illarum. *Breve verbum*, *Amo*: & in
 brevi verbo est compendium totius legis divinæ,
 & longus ac summa Sacra Scriptura, finis operum
 humanorum.

Quid queris? satiare desiderium sciendi, discendo
 Scientias? Tene unum verbum, quod est omne ver-
 bum, & sufficit tibi: quare unum bonum, quod est omne
 bonum, & sufficit tibi, dicebat S. Antonius, Quod non
 possung

possunt facere omnes Scientia mundi, un desiderium desiderium, hoc facit unum verbum Amor. Igitur discere solum hoc verbum, & sufficit tibi.

CONSIDERATIO XXXVI.

AMOR DEI,

Amor plenus mysteris.

Amore. Quis potest explicare significationem istarum? Mytheria, quæ continentur in verbo, & vis, quam habent, si pronuncientur, ut opus est toto corde, habent robur destruendi, & abolendi peccata, etiam infinita: Sanctificandi animas, & cunctaque, etiam contaminatam omnibus seculis, & formandi omne cor, etiam humanum ac terrenum Angelicum ac Divinum.

Præterea *Amore*, significat, *Nihil præter te, & desidero te.* Tres divinae doctrinae conclusæ in his verbis: & tres actus perfectissimi, quorum posterior semper perfectior est prior. Primum debeo amare Deum, & nihil plus quam Deum nec simul cum Deo; sed omnia sub Deo. Secundum debeo amare Deum, & omnia, quoad eius modum actu ordinare ad Deum. Tertium (qui est actus perfectissimus) debeo desiderare præsentiam Dei, & desiderio eum laudandi, & eo gaudendi in præsentia.

Dicamus ergo: *Amore. Deus meus; quia præter te: amore, Deus meus; quia omnia propter te: amore, Deus meus; quia desidero te, & cupio esse tecum, exire de carcere corporis, & evolare ad te.*

CONSIDERATIO
XXXVII.

AMOR DEI,

Respiratio & Suspiratio.

Illas veritates animam docet Sanctus Amor, *Respi-*
ratio, & Suspiratio: respirare in Deo, & suspirare
 in bonis Dei, in propriis
 malis. Quia hæc sunt duæ confessiones necessariae ad
 salutem. Confessio laudis in Deo, confessio confusio-
 nis in nobis. *Quia bona mea, Domine, donata sunt:*
malis autem delicta mea, ait Augustinus. Respiramus in
 Deo, & suspiramus in malis. In causam, quia bonum quod
 est in Deo, & malum, quod est in me meum est.
 Quare? *Respirare, & Suspirare:* respirare
 in Deo cum gratiarum actione continua pro bonis meis,
 & suspirare in me, cum poenitentia
 & confessione de malis, & peccatis meis.
 O quis mihi det istum affectum! O si possem conse-
 cret cor meum uni continuo suspirio! O si anima
 mea foret digna habitatio Sancti Amoris Aspirantis,
 & Suspirantis! Unicum & continuum exercitium meum
 esset, elevari sursum per aspirationem ad Deum,
 & delectari in infinita Pulchritudinis, ad gaudium &
 dulcedinem; & deprimi deorsum ad meas
 miseras, suspirando & plangendo meum ni-
 tum, nutritum culpis, repletam poenis, immersum
 in miseria. Et hoc est unum inter secreta Divinae
 Providentiæ: permutare vices, ab alto descendendi ad
 inferum, & ab imis evolandi in altum: ab uno aspectu
 ad alterum, ut anima vivat in modo duorum
 locorum, neque cum excessu confidentiæ, neque
 timore.
 Tentamus ad praxin, quomodo, & quando sit respi-
 ratio, ac suspirandum. Dico ergo, Amor verus
 est

est semper in motu, nunquam cessat amare, sed
semper eodem modo id facit: modo respirat, modo
suspirat. *Dum aspirat*, tempus est respirandi: *dum
elinantur umbra*, tempus est suspirandi. Cum elin-
rietur cœlum, tempus est evolandi: cum elin-
tempus est jacendi, tempus suspirandi. Amabo
semper meum bonum: cum sedabit conspiciet
amabo respirando: & quando se abscondet, suspirando.

CONSIDERATIO XXXVIII.

AMOR DEI,

Amor aeternorum Bonorum.

Donec Amor Dei versatur in medio temporum
& aeternorum, habet temporalia in medio
desiderio: considerando, quod temporalia quae
quae habent à se, nihil sint; quoad ea, quae habent
prope nihil, utpote guttae participationis divinae.
resolve te cum B. Borgia dicendo, *De nihilo nihil
nihil nihil volo.* O resolutionem sanctissimam
simam, quam imitentur, quicumque volunt salvari.
Ex hoc proposito tria bona sequuntur: 1. Libertas
contra omnes tentationes dæmonis. Cùm volens
ponit supervacaneum honorem, divitias, voluptates
respondebis ei, hoc esset contra meum propositum.
Nihil volo. 2. Magna Pax & Quies animi: quia
ber est à desideriis, quæ turbantibus. 3. Perfectio
& Sanctitas: quia tollit omnia eius impedimenta.
sunt inordinati affectus, ac desideria terrena.
est illa annihilatio, sive evacuatio voluntatis, quae
commendata à Sanctis: hæc est abnegatio interiorum
commendata à Christo dicente. *Qui vult venire post
abneget semetipsum.* Negare seipsum, est negare
ac desideria nimia creaturarum.

Ab altera parte suspicit Amor in altum, ac videt
 qui largitur seipsum, & omnia, omne bonum
 & creabile; corporale, ac spirituale; tempo-
 rum, & æternum: & faciat ad propositum, priori
 intentionem, quo dixerat, *Nihil volo*. Nunc dicit,
non sum parte contentus, volo totum.
 Sic dicebat Seraphicus, *Deus meus, & omnia: Deus
 ac totum*. Et ex hoc etiam sequuntur tria illa bona,
 modo nobis hore. 1. Victoria contra diabolum, qui
 sedet; *Volo totum*: quod mihi offers, non est
 2. Pax, quia explet omnia desideria. 3. Sanctitas,
 quia consistit in possessione (otus boni), sine omni malo.
 Sic dicitur in tuo corde: *Temporale & æternum: Nihil
 volo*. Et Sanctus eris.

CONSIDERATIO

XXXIX.

AMOR DEI.

Amor increati boni.

Quid mirabilius, quam amare, & nescire quid ames?
 Quid amo, Domine, cum amote? inquit Augusti-
 nus. Amo forsan pulchritudinem corpoream, si agran-
 tem, suavitatem, melodiam, unguentem, complexionem
 boni creati? Non, quia tu non es objectum
 nostrorum corporaliū. Quid igitur amo,
 quando te amo, Deus meus? Fortasse pulchritudinem,
 odorem, cibum, vocem, amplexum spirituale?
 Quia ista, quæ cogitamus, etiam spiritualia, tamen
 sunt, finita, & finito modo a nobis comprehen-
 ditur: tu vero es Bonum increatum, infinitum, in-
 comprehensibile.
 Quid ergo id ipsum, Quid amo, quando te amo, Deus
 meus? Forfitan amo quendam lucem, quendam odorem,
 quendam cibum, quendam amplexum, sed impercepti-
 bilium, & insensibilem sensibus, & carnis?
 H 4 Totum

27
 21

Totum hoc verum est, sed ad initium reverentiarum meum dubium: Quid est hæc lux, quid est hæc odor, imperceptibilis naturalibus sensibus corporis & animæ?

Ecce solutionem. Interroga creaturas, & respondebunt, *Non sumus nos, quare supra nos.* Totum quod vides, de rebus creatis, hoc Deus non est: supra omnia creata, Bonum infinitum, & increatum. Ergo quando te amo, Deus meus, non amo objectum corporis, non objectum animæ sensitivæ, non odorem & odorem creaturæ: Sed lucem, odorem, fragrantiam dulcedinem, omnia increata: objecta nostræ bonæ interioris, objecta animæ spiritualis; percipimus propriis viribus, sed Gratia tua, & luminis tui communicati.

CONSIDERATIO XL.

AMOR DEI,

Vinculum ardens.

Apparuit aliquando Christus S. Brigittæ, & dicitur dedit Dæmoni, qui etiam aderat, ut inspiceret Sanctæ, & referret fideliter, quantum illa se vidisset. Obedivit ille, dixitque; *Vide vinculum ardens, descendere à te in eam: quod sic cor ejus obligat, ut non aliud cogitet, vel amet, nisi te.* Benedictus tu, Domine, mi, qui etiam per inimicum doces veritatem. Vinculum ardens, à te descendens! Vinculum ardens, quod aliunde provenire, & ab alio doceri potest, quam à te.

Liga, Domine, cor meum, hoc sacro ligamento non possit de alio loqui, non cogitare de alio, nec de alio amare, quam te. Cape, Domine, meum in corde tuo, cape affectum, & nodis insolubilibus alliga cor meum, ut ego ligatus te sequar, dicendo; *sequar te, cumque ierit, IESU, amor dulcissima.*

sequar te semper, ô JESU: vade quocunque vis,
 et ego te sequar, etiam in astrictu & ligatus, catenatus,
 et in crucem tecum affixus. *Ad crucem? ad crucem. Ad
 mortem? ad mortem. Paratum cor meum, Deus, para-
 tum est.* Prostrabe, mens mea, omne aliud objectum: obli-
 vite, voluntas mea, omnem amorem terrenum:
 Non judicavi me aliud scire, nec aliud amare,
 nisi IESUM Christum, & hunc crucifixum. Quia nulla
 veritas digna, quæ cognoscatur, est: nulla alia bo-
 nus digna, quæ ametur, quam Christus, & ille quidem
 crucifixus.

CONSIDERATIO XLI.

AMOR DEI,

Extasis Divina.

Mirabilem affectum Divini Amoris! facit ani-
 mam exire extra se, & intrare in Deum: exire de
 seipso propria humanitatis, & intrare in felicitatem
 Dei. *Divinus Amor extasin facit,* ait S. Dionysius.
 Extrahit animam extra se, & supra se. Et quantum supra?
 ad summum, ad Divinum, ad infinitum, ad pulchri-
 tudinem Dei, ad Esse Divinum, ad naturam Dei: ut vi-
 tam non amplius vitam propriam, sed vitam Dei.

Vis exemplum animæ extasim passæ, & primum ex-
 emplum intellectus? *Non judicavi, me aliud scire inter vos,
 nisi IESUM Christum, & hunc crucifixum.* Tota mea
 scientia in isto comprehenditur, Nolle Christum, &
 esse Crucifixum. Vis etiam extasim affectus? *Vivo
 ego, jam non ego, vivit verò in me Christus.* Vivo ego,
 sed non in me, sed in Christo: quia amor meus est extra
 me, totus collocatus in Christo.

Ecce metas nostræ Scientiæ, ecce metas amoris:
 Christum crucifixum. Ubi est vera Scientia? in cogni-
 tione Christi crucifixi. Ubi verus amor? in amore
 Christi

H s

Christi

Christi crucifixi Scire meum, Christus crucifixus
 scire, ô amare! beatum scire, beatum amare! O
 Divine, Amor extaticæ, experiatur; spiritus meus effu-
 ræ virtutis, sit anima mea, supra me, non infra me,
 supra me, elevor in naturam divinam: si infra me,
 mor in naturam bestialem, inquit Augustinus.

CONSIDERATIO XLII.

AMOR DEI.

Amor Gustus Divini.

Tres modi Amoris distingui possunt: *Amor*
gloriam Dei, amor Voluntatem Dei, amor Gustum Dei.
 Amor Gratiam Dei, fugiendo omne peccatum
 amor Voluntatem Dei, fugiendo etiam veniale
 flum Dei, ubi nulla est culpa, nec mortalis, nec
 Potest ulterius dici, *Amor Gloriam Dei, amor*
passionem DEI. Amor gloriam DEI, tam
 complacendo mihi in divinis perfectionibus,
 dendo, quod tales sint in seipsis, in
 immensæ: quam externam, desiderando, ut
 omnibus cognoscatur, ametur, colatur. Amor
 passionem Dei, diligendo ipsius Dei amore, omni-
 turas, quæ sunt bonitas participata à Deo.

Denique dixeris, *Amor imitationem Christi:* qui
 eum eadem voluntate, gloria, gustu Dei, *Amor*
 esse dives, & pauper; honoratus, & spretus;
 & igaorans; tamen ad majorem imitationem
 eligerem potius esse pauper, quam dives,
 temptus, quam honoratus; haberi pro igno-
 quam pro sapiente. Ut S. Ignatius docet.
 est actus Caritatis perfectissimæ, qui continet
 simam imitationem Christi. Amor contemp-
 injurias, amor dolores; quia hæc omnia sunt
 in Christo: amor potius esse pauper, & Christi

habere omnes divitias mundi, & esse Christo
 nis: amo insignia Christi: amo, quod Christus
 : amo sequi Caput nostrum, Exemplar nostrum,
 : amo nostrum primogenitum.

Tunc lacerabitur anima mea in hac vita, cum fuerit
 : amo opprobriis, ac doloribus Christi. Dicant alij,
 : amo Tunc satiabor, cum apparuerit gloria tua:
 : amo sicut alij legunt, Tunc satiabor, cum affle-
 : amo sero ad similitudinem tuam, o Christe meus, &
 : amo meum.

CONSIDERATIO

XLIII.

AMOR DEI,

Epilogus Vniuersi.

Moēs creaturæ ultimò resolvatur in Amorem.
 Nam si quæras, Quare sint? respondebo, Quia
 : amo eas creavit. Si porò quæras, Quare creave-
 : amo respondebitur, Quia illas amavit. Idem dicen-
 : amo am est de S. Scriptura, quæ tota resolvitur in Legem
 : amo amoris. Igitur Amor est finis, & ultima resolutio
 : amo actuum. Hinc dilce, quis debeat esse finis, quæ
 : amo resolutio actionum tuarum. Cùm studes,
 : amo studeas propter Scientiam, cùm perveneris ad Scien-
 : amo tiam, in ea non sistas, sed pergas ad Amorem. Cùm ne-
 : amo gis, finis sane sit lucrum; sed lucri finis ultimus
 : amo debet esse Amor. Cùm cibum sumis, sumè, ut vivas;
 : amo vivas autem, ut ames.

Ecce regulam vite æternæ: Omnia propter Amorem,
 : amo amor propter seipsum. Amo, quia amo. Qui amat,
 : amo amat. Et aliud novit nihil, ait S. Bernardus. Quia hic est
 : amo finis, hac est consummatio, hac est perfectio, hac est pax,
 : amo hæc est gaudium; quies, & gloria nostra.

O Amor Sancte, per quem omnia, & sine quo nihil?
 : amo per, cum nihil habet, si amat, est dives: ac dives,
 : amo etiam si

etiamsi habeat multos thesauros, si non amat, est pauper. Quia amat, est dives in paupertate: qui non amat, est pauper in divitiis. Ecce modum descendendi, volens congerendi thesauros, Amare. Ama, & hoc latine. *Amo Amorem*, neque aliud, volo, quam amare, & amari, non à mundo, aut à creatura, sed Deo solo.

CONSIDERATIO XLIV.

AMOR DEI,

Amor CHRISTI,

Sublevar Amorem in Deum, sed mediante amore Christi. Audi Apostolum? *Vos Christi, Christus Dei.* Vos estis Christi, 1. velut servi ipsi donati à Patre. *Postula à me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuam.* 2. ut servi redempti sanguine ipsius. *Enjisti ipsi pro magno.* 3. ut servi debiti dignitati ipsius Personae. Ergo toti sumus Christi, tanquam finis proximi & intermediati, debemus à Christo sumere amoris nostrum proprium, amando sacram illam Humanitatem sacrum corpus, illam sacram Animam.

O Amor Dei, amor Christi! Doctrina tradita est in oraculo ipsius Christi; *Pater amat vos, quia vos amastis* Job 16. Ecce ut ab Amore Christi hinc ascenditur ad Amorem Christi Dei, secundum Apostolum, prius est regnum Christi regno Dei: & regnum Christi est amare, & amari à Christo: & regnum Dei amare, & amari à Deo.

Hinc idem Apostolus fulminat hanc gravem peccatam contra peccatores, 1. Cor 16. *Qui non diligunt Dominum IESUM, anathema sit, segregatus à numero Beatorum in hac vita, sicut in altera separatus erit a numero Beatorum.* Quia qui recedit à medio, impeditur à fine.

CON.

CONSIDERATIO

XLV.

AMOR DEI,

Sitis ardens.

Sitis, Domine, non materiale aquam, non bonam terrenam, sed gaudia coelestia. *Sitio*, aquam illam, quae potest levare omnem sitim cordis mei. *Sitio* te, aquam vivam perennem, divinam: quae replet omnes appetitus, ac desideria nostra. *Sitio*, Domine, tantam necessitatem, sed remedium non invenio: video bonum, sed vires non habeo ad consequendum: scio, quod vellem facere, sed non habeo robur ad exequendum: Recordate, Domine, quod dixeris, *Si quis sitis fuerit, veniat ad me, & bibat. Jo. 7.* Sed quomodo, quomodo, quomodo, quali non omnes haberent hanc sitim. Arque omnes desiderant esse beati, ac felices: omnes habent bonum in se. Sed respondebis; Verè habent, sed non est illis, falsarum aquarum Aegypti, quae non solum extinguit sitim, sed magis accendere. Ego laboror de vera siti, veri boni, quod ego sum. Ideo dixi, *Sitis ardens*: quia tales sunt pauci.

Redeo ergo Domine, ad meam petitionem. *Sitio*, meam aquam Divinitatis tuae, in qua sunt haec duae concordes, quae omnem sitim extinguunt. Infinitas & eternitas: omne bonum, & per omne tempus, summum bonum, & summa duratio; infinita intensio, & infinita extensio. *Sitio*, pro aliqua relevatione, Millium consolatorum tuarum, quibus in hac vita regnas servos tuos; sed his non satior: aspiro ad illam misericordiam, ad illam inundationem, ad illud dilavium, quod *habitare facis* in vita futura. Illae interim sunt, hoc in desiderio.

Sed progredior ad secundam petitionem. *Sitio sitim*. *Sitio* vis, o dulcis Amor, extinguere meam sitim plenam.

plenitudine tui gaudij; saltem eam non adime: sed
ardeat semper, & flagret cor meum desiderio
siquē talis hęc sitis, ut omnem aliam hęc
Sitio Domine, sitio sum: cupio sitim tuam habere, &
ea semper crescere, donec ardor ejus consumat hęc
tam brevem, & in æternum permuet.

CONSIDERATIO

XLVI.

AMOR DEI.

Sapor DEI.

GAudet cor veri amatoris, in amando Deo
cedere inexplicabili, ineffabili. Sentitur, & non
gnoscur: experientia, non intellectu percipi
stat, & non scitur, quid sit. O sapor Deitatis,
paradisi, suavitas infinita! Saporem quidem tenet,
Bernardus, *dulcem adeo suavem adeo, & conferre
ut, si perficeretur in me, nihil ultra quererem. Sicut
tenere, & ruminare volo, & ad judicium ejus
statim transi:* O sapor generosum, & in
ctuosum! simul primum ingreditur animam, &
eo corde omnem aliam affectum, ac desiderium
terreni.

Da mihi, Domine, *vidtricem hanc delectationem*
hanc sanctam ac divinam consolationem, ut cum
portem victoriam de inimicis meis, purificem
ab omni eo, quod tu non es, & amplius crescam
ina tui divini amoris.

Sed quis erit dignus tantā gratiā? Audi S. Basilium
*Qui nullam presentis vite recipit delectationem, sed
illum quem diligit, medullitus suspirat, servat, &
anxiatur, Qui te liberum, & remotum servat
delectatione mundi, quamvis licita, sed non recedat
& omni suā cogitatione, desiderio, & affectu suspirat,
anhelat ad æternum, & summum Bonum, quod*

Sapor mellis iudicatur dulcissimus omnium:
 Sapor enim Divinitatis, quæ est infinita dulcedo,
 tanta suavitas, communicata Palato animæ, & intimè
 pervians illam?

CONSIDERATIO

XLVII.

AMOR DEI.

In amore proximi.

Nulla in re ita relucet Amor Dei, ut in amore pro-
 ximi. Christus ascendens in cælum, reliquit sub-
 stantiam in terra, & vult, ut quod sibi debemus, præste-
 mus proximo: *Quod mihi debes, ait apud Augustinum,*
solve: & quod huic feceris, mihi faceris. Considera,
 quantum debeas Christo: non unam, sed centum, &
 octo vitas si haberes. Has igitur omnes debes proximo
 cui Christus debitum nostrum totum transfecit,
 ut transportaret; proximo solvendum est, quod Christo
 debemus.

Cum ergo necessitas aliqua proximi tibi occurrit,
 cogna Christum dicere tibi in corde; *Huic solve, quod
 mihi debes.* Et quid Christo debes? omnia: quidquid
 habes: quidquid habes: omnia ergo proximo debes ex-
 pendere.

Considerabo ergo meos proximos, tanquam totidem
 Christos, totidem substitutos, totidem (ut ita di-
 camus) Vice Christos, qui sunt in terra loco Christi, ad
 quos debet solvi. O quam male hactenus solvi
 debemus! Nesciebam obligationem, quam habui: quia
 non tantum ex Caritate, sed certo modo ex iustitia de-
 beri, quantum possum, satisfacere meo proximo.
 Habebam ergo Deum meum in seipso, amabo eum in sua
 imagine; impendam me servitio ejus, quantum
 potuero: præbebo manum proximo,
 offeram eorum Deo.

CON-

CONSIDERATIO

XLVIII.

AMOR DEI,

Amor congregans.

Proprium calori est, *Segregare, & Congregare*.
 rare à semetipso res diversas, & unire inter se.
 Talis est vis Amoris Divini: *Separat pretiosum à
 Separat spiritum nostrum ab affectu rerum corporearum,
 & unit cum Deo spiritu incorporeo.* Creatura
 cum suavi quadam sympathia cum Deo. *Ambo
 ambo immortales, ambo perpetui, ambo inextinguibiles.*
 S. Thomas, *opusc. 61.* Hinc anima non potest
 quietem in alio: & si turbulentia passionum non
 direr, tenderet naturaliter in Deum, tanquam
 centrum, & ultimum finem.

O doctrinam cœlestem! beatus qui intelligit
 Anima est spiritus, non corpus: quid habet
 gocij cum rebus corporeis? *Non magis anima
 auro, quàm corpus vento.* Spiritus alitur
 anima nutritur Deo. Amor Sancte, amor purus
 grega, & congrega. Separa meum spiritum à
 uni cum Deo.

O anima, ama, si animas: quare vis dare vitam
 poti, & non vis recipere vitam meliorem à
 quanto melius est amare, quàm animare! Ego
 impedit amare, *moriar, Domine, ut te
 moriar, ut amem: & amem, ut moriar,*
 ait Augustinus.

CONSIDERATIO
XLIX.

AMOR DEI,

Congratulatio DEI.

pulcherrimus actus divini Amoris est, Complacentia,
 Gaudium, & Gratulatio de divinis perfectionibus,
 Dionysius Carthus. Complacet mihi, Deus
 & gaudeo, quod sis, quies: primum Esse in in-
 finitatem, potentissimus in Omnipotentia, infinitus
 in bonitate, omnipræsens per im-
 mutabilitatem, semper durans per æternitatem. Gaudeo,
 quod quies: summa pulchritudo, summa dulcedo,
 & omnis boni, Oceanus omnis perfectionis, abyssus
 silentiæ, quæ est, & esse potest.

Sed quia Amor amat bonum, quasi proprium, tan-
 tum sibi conveniens, tanquam propriam perfectio-
 nem, tam gaudeo tuis perfectionibus, gaudeo etiam
 meis: quia eadem, quæ tuæ, sunt meæ: tuæ per
 gratiam, meæ per gratiam. Independentia tua, etiam
 mea: Omnipotentia tua est meæ; mea est tua pulchri-
 tudine, dulcedo, immensitas, & æternitas: & in summa,
 Deus est Deus, actorus Deus, erit & meum, quidquid
 meo est, & omnis divina Perfectio.

Quare, o meum dulcissimum Bonum, quando te no-
 tas, S. Scriptura, addere soles Sancto Nomini tuo
 hunc titulum *Tuus*, dicendo, *Ego sum Do-*
minus DEVS Tuus: unus est Deus Tuus: adorabis Do-
minus Deum Tuum. Et vis dicere; Sum Deus tuus,
 id, quod sum, tuum est; quidquid habeo,
 est. Overbum dulcissimum! Siste, anima, &
 responde, quid sit hoc *Tuum*; & responde dicendo
 cum David; *Tuus sum ego: Tu totus meus;*
 & ego tuus.

I

CON-

CONSIDERATIO

L.

AMOR DEI,

Sagitta amorosa.

Apparuit quondam Dominus cuidam Sancto,
 aurea Sagitta in manu, quæ cor eius percussit,
 reliquit cum eo vulnere tres affectus: 1. reuerentiam
 nauseam omnis creaturæ, 2. desiderium ingens
 pandi, & uniendi se cum Deo solo. 3. volentiam
 anima separata à corpore, & inmensa nebulam
 Amoris.

O Sagitta amo:osa, quis mihi dabit, ut à te
 cor meum? Tunc spernerem, quidquid creaturæ
 ac desiderarem soli Deo coniungi: & anima mea
 separata à corpore non amplius impediretur à
 Deo meo, amor animæ meæ, non desidero
 quam vulnerari, & mori; vulnerari à te, mori
 vulnus, quod sanat; mortem, quæ tribuit vitam.
 Ecce omnia creata non possunt tibi dare
 aut pacem: non habeo, quod tibi valeat
 quod video: æterno solum, & unicū Creatori.

Hic solus est Deus meus, solus obiectum
 amoris, & omnis desiderii
 mei.

